

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359480816/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Dig derfor og takke Dig for Livet og fremfor Alt at takke Dig, naar et Hjerter, der ligeledes er skabt af Dig, møder og svarer vort.

Saaledes taler hun under sin dobbelte Beaandelse paa Højden af sit Liv, hvor hun forsøger paa at forene de store Evners og Kærlighedens Lykke som Myrten og Laurbærgrenen var sammenfattede i den Krans, der ræktes hende paa Capitol; det lykkes ikke, de springer tilbage, river sig fra hinanden, og Corinna forvandles fra den begejstrede Sibylle til endnu en af de mange fortvivlede og sønderbrudte Aander, gennem hvilke Aarhundredets Genius nedlægger Indsigelse mod det Samfund, der, som hine tilsyneladende sikre Byer, er undergravet af vulkanske Flammer, Flammier, som aldrig beroliges, men som giver sig Luft i det ene Udbrud efter det andet hele det urolige og ulykkelige nittende Aarhundrede igennem.

XI

Man kunde kalde *Corinna* et Digt om Nationalfordomme. Oswald repræsenterer alle Englands, hans Rejsefælle Greven af Erfeuil alle Frankrigs, og det er mod Fordommene hos disse to, paa hin Tid Europa's stærkeste og mest selvtillidsfulde Nationer, at Corinna kæmper af hele sin Sjæl. Denne Kamp er ikke koldblodig, thi Corinna's Fremtid afhænger af, hvorvidt det vil lykkes hende at bringe Oswald til at opgive sine medfødte Fordomme saa vidt, at han kan blive lykkelig med en Kvinde som hende, hvis Liv paa ethvert Punkt staar i Strid med hvad der i England betragtes som det eneste Tilbørlige for Kvinden. Men idet Corinna saaledes søger at udvide Oswalds Blik og smidiggøre hans stive Aand, der bestandig springer tilbage i de tilvante Fuger, iværksætter hun samtidig Læserens Opdragelse. Paa Følelsernes Omraade fortsætter hun den samme Gerning som vi har set hende i Færd med paa Idernes. Hun skitserer de første Grundrids til en Lære om Folkesjælene endog for de inderligste Følelsers Vedkommende. Hendes Landsmænd forsøgte dengang, omtrent som Tyskerne nutildags, i forfængelig Overbevisning om, at de alene sad inde med Civilisationen, at udslette Nabolandenes Nationalfarve. Dybest inde vil hun derfor vise dem, at deres